

per cert per tot arreu porten embolics, i són el "coco" de les escoles, doncs pensa que a Bescanó no hem tingut mai res a dir-ne. Ja hi ha hagut tres Juntes i si l'una era bona, l'altra també. Moltes vegades per demanar una cosa, només l'hem hagut d'apuntar, i sempre se'ns ha concedit. Ara potser sembla que jo vull donar "coba" a la gent, però dic la veritat.

— És veritat que avui dia, els nens són més difícils d'ensenyar i educar?

— Ah, no!, no t'ho creguis pas!. Els nens sempre són iguals, ara són una mica més esverats perquè el gran enemic de les criatures, encara que no ho sapiguem molts pares, és la Televisió; ens els té ben capgirats i a més hi ha un excés d'activitats extra-escolars, com per exemple el futbol, i d'altres. Que consti, que les activitats extra-escolars estan bé, però durant el curs, un excés d'aquestes activitats, eviten que la mainada es centri en les coses de l'escola.

— Què opina de l'ensenyança del català a les escoles?

— Per descomptat que s'hauria d'ensenyar EN CATALÀ. Jo opino que no s'ha d'ensenyar el català com aquell que ensenyava el francès, una estoneta cada dia; tot ho hauríem d'ensenyar en català, respectant, és clar, els que són castellans i no s'han integrat encara, però en ténim pocs. És necessari també ensenyar el castellà, ja que és una llengua de cultura molt bonica i és l'oficial a l'Estat Espanyol; però tot jo ho faria en català, ja ho comprens.

— I a Bescanó, vostè creu que el professorat està capacitat per ensenyar en català?

— A Bescanó aviat n'estarem perquè tots hem fet curssets o els estem acabant. Jo mateixa el sé des de petita degut a que sóc de la generació del Patufet i ja vaig començar a llegir i escriure des de la primera edat en català. Aconsellaria que tothom hi llegís cada dia quelcom, per exemple el diari AVUI o el PUNT DIARI; així es solucionaria molt aquest aspecte i faríem PAÍS al mateix temps.

— Considera millor l'ensenyament d'ara, o el d'abans?

— Mira, segons en quins aspectes és millor el d'ara, o sigui, que avui es donen més "coneixements", però en educació, el d'abans. Les criatures abans les educàvem millors, les formàvem, no sols religiosament, sinó humanament; els feiem estimar i sentir i ajudar-se..., ara, desgraciadament, no podem gairebé fer res de tot això. Hem d'ensenyar tantes coses i tenim uns programes tant atapaïts que no podem ni respirar. Abans sabien molt més llegir i escriure i comptar, que és la base de la cultura. Les proves estan que, per exemple et diré que

la NATÀLIA, LA GARRIGA, L'ANGELINA CASADEVALL, L'ENRIQUETA PALOU, etc., són unes noies que corre'ls-hi al darrera de ben instruïdes i que poden anar per tot arreu.

— Creu que la joventut d'ara és responsable?

— Noi, això no es pot dir mai en general. Hi ha una gran part de joventut responsabilitíssima. Hi ha qui té una carrera o dues, i hi ha qui no en té cap hi és com cal; però hi ha una part que ja ho sabem tots que no. Jo mai faig responsables ni els infants ni els joves, sempre dono la culpa als grans que no es cuiden prou d'estimar-los molt i bé, i donar-los bon exemple.

— Que pensa de l'ensenyament de la religió catòlica a l'escola?

— La religió a l'escola, la catòlica o la que sigui. Jo crec que tot allò que s'ha sembrat de petit, un moment o altre fructifica, i que si deixem que les

criatures elegeixin religió quan siguin grans si no en coneixen cap, no sé pas quina elegiran. Jo sé que la Generalitat ens posarà l'escola laica, això no se'n ha de dubtar ja que ho han dit sempre. Inclús vaig sentir la Marta Mata en una conferència, que deia que els que SOM CRISTIANS, precisament perquè ho som, hem de voler l'escola laica, perquè això farà responsabilitzar les famílies i les parròquies. De manera que a mi em sembla que sí s'haurà d'ensenyar, però també en podríem prescindir quan els pares i la Comunitat Eclesial ho suplèixin.

— Quants anys li queden ara per jubilar-se?

— Mira, en tinc 66. Voluntàriament als 65 m'hauria pogut jubilar, però sense tots els drets econòmics; i després d'haver treballat tant, tenir de perdre unes quantes mils pessetes al mes, ah no! Ja que encara tiro...Estic esperant la sortida de l'Estatut de Funcionaris que creiem ens retallaran l'edat de jubilació, doncs és excessiva tant per la mainada com pel mestre. Quina criatura aguanta al mestre de 70 anys? Jo quan me n'adoni que no tinc facultats per ensenyar o quan algú m'ho digui, canviaré de grau o plegaré.

— Li sabrà greu haver-se de jubilar, i llavors pensa, diuen, abandonar el poble?

— No em sabrà greu haver-me de jubilar, puix que porto molts anys treballant i ja en tinc prou. Llavors em vull dedicar al meu "hobby" de llegir, o donar algun passeig, que ara no ho puc fer mai. Serà un moment que ho sentiré, però, després... ho estic esperant. En quant a abandonar el poble, és cert, ho pensava així, però últimament he trobat en el poble tant d'afecte i tantes persones que m'han demanat que no marxi, que he canviat d'opinió, i tan sols els vaig demanar si m'ajudarien en qualsevol necessitat que pogués tenir. Jo a Bescanó, si hi trobo una mica d'afecte i ajuda m'hi quedo perquè hi estic arrelada.

— Que creu que hi fa falta o hi sobra als nous col·legis?

— No sabria contestar-te perquè encara no els hem estrenat, però s'hi estarà tan bé!... que jo m'he reinxolat d'anar-hi aquests matins. Llástima no haver-los pogut estrenar abans. En treballar-hi trovarem potser que hi falta quelcom, però cal dir que tenim un Ajuntament que no els hi ha planyut res a aquestes escoles. S'hi ha gastat moltes pessetes i hores, tant aquest últim Consistori com el dels Srs. Tarrenchs, Santiago i companyia, i s'ha de reconèixer.

— Agraït, Srta. Anita. I per molts anys entre nosaltres.

— Mercès, Pere. Déu t'escolti.